

CONSILIUL LEGISLATIV

Clasa de legi nr. 362 10 iulie 2026

362 10 iulie 2026

490 2 09.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr. 272/2004 privind protecția și promovarea
drepturilor copilului**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (b362/08.06.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2900/15.06.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D551/15.06.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, respectiv art. 34¹.

Potrivit *Expunerii de motive*, propunerea legislativă este argumentată prin faptul că, „În practică, copiii aflați în sistemul de protecție specială sau beneficiari ai serviciilor sociale destinate copilului pot întâmpina dificultăți în formularea și transmiterea sesizărilor privind aspecte care îi privesc direct, inclusiv din cauza lipsei unor proceduri clare, a temerii de represalii sau a lipsei de informare cu privire la drepturile lor. Din această perspectivă, se impune completarea cadrului normativ existent prin instituirea unor garanții minime care să permită exercitarea efectivă a dreptului prevăzut de lege”.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la **fondul reglementării**, subliniem că din textul propus pentru art. 34¹ ar fi trebuit să reiasă în mod clar cum se integrează atribuțiile furnizorilor publici și privați de servicii sociale destinate copilului în cadrul legislației care vizează procedura privind gestionarea cazurilor de violență, abuz, rele tratamente, neglijență asupra copiilor, procedură care stabilește cui revin obligațiile privind sesizarea autorităților competente, care sunt autoritățile competente să gestioneze astfel de cazuri, verificările și măsurile care pot fi dispuse, precum și sancțiunile în situația neîndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege.

Astfel, potrivit textului propus pentru **art. 34¹ alin. (1)**, *„furnizorii publici și privați de servicii sociale destinate copilului au obligația de a institui mecanisme accesibile, confidențiale și adaptate vârstei, gradului de maturitate și nevoilor copilului pentru primirea, înregistrarea, analizarea și soluționarea plângerilor formulate de copii”*.

În ceea ce privește *„primirea, înregistrarea, analizarea și soluționarea plângerilor formulate de copii”* de către furnizorii publici și privați de servicii sociale destinate copilului, precizăm că, potrivit Legii nr. 272/2004, gestionarea acestor cazuri se realizează de către *direcția generală de asistență socială și protecția copilului*, fiind instituită deja *„obligația angajaților instituțiilor publice sau private care, prin natura profesiei, intră în contact cu copilul și au suspiciuni asupra unui posibil caz de abuz, neglijare, înstrăinare părintească sau rele tratamente de a sesiza de urgență direcția generală de asistență socială și protecția copilului”*, potrivit art. 89 alin. (3) din actul normativ de bază, iar potrivit art. 98 lit. a) *„direcția generală de asistență socială și protecția copilului este obligată să verifice și să soluționeze toate sesizările privind posibilele cazuri de abuz, neglijare, exploatare și orice formă de violență asupra copilului”*.

Totodată, **art. 89 alin. (2)** din actul normativ de bază prevede și posibilitatea *copilului de a sesiza direcția generală de asistență socială*

și protecția copilului din județul/sectorul de domiciliu să ia măsurile corespunzătoare pentru a-l proteja împotriva oricăror forme de violență.

Aspecte similare se regăsesc și la **art. 96 alin. (1) și (2)** din același act normativ, potrivit căroră: „(1) Orice persoană care, prin natura profesiei sau ocupației sale, lucrează direct cu un copil și are suspiciuni în legătură cu existența unei situații de abuz, de neglijare, de înstrăinare părintească a acestuia *este obligată să sesizeze serviciul public de asistență socială sau direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială a fost identificat cazul respectiv.*

(2) Pentru semnalarea cazurilor de abuz, înstrăinare părintească sau de neglijare a copilului, la nivelul fiecărei direcții generale de asistență socială și protecția copilului se înființează obligatoriu *telefonul copilului*”.

În ipoteza sesizării autorităților anterior menționate, reprezentanții direcției generale de asistență socială și protecția copilului efectuează verificarea sesizărilor privind cazurile de abuz, în condițiile **art. 99** din actul normativ de bază, verificări pe baza cărora se iau măsurile prevăzute la **art. 100** din același act normativ.

De asemenea, conform prevederilor **art. 102** din actul normativ de bază „În cazul în care abuzul, neglijarea, înstrăinarea părintească, exploatarea și orice formă de violență asupra copilului a fost săvârșită de către persoane care, în baza unui raport juridic de muncă sau de altă natură, asigurau protecția, creșterea, îngrijirea sau educația copilului, *angajatorii au obligația să sesizeze de îndată organele de urmărire penală și să dispună îndepărtarea persoanei respective de copiii aflați în grija sa*”.

Față de cele anterior precizate, semnalăm că măsurile propuse privind analizarea și soluționarea plângerilor formulate de copii la nivelul furnizorilor publici și privați de servicii sociale **sunt deja reglementate de Legea nr. 272/2004**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **de Legea asistenței sociale nr. 292/2011**, cu modificările și completările ulterioare, precum și **de Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale**, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, precizăm că prin noul text propus se urmărește înlesnirea formulării și analizării de către instituțiile competente a plângerilor formulate de către copii, **însă nu se stabilește concret autoritatea care va avea obligația informării copilului și asistarea acestuia în**

formularea plângerilor, existând riscul unui posibil conflict de interese între „furnizorii publici și privați de servicii sociale destinate copilului”.

Mai mult, textul **alin. (1) al art. 34¹** vorbește despre soluționarea plângerilor la nivelul furnizorilor publici și privați de servicii sociale, iar **teza finală** potrivit căreia „În situațiile prevăzute de lege, plângerile se transmit autorităților competente” nu clarifică norma preconizată, nefiind stabilită obligativitatea transmiterii acestora într-un termen, generând, astfel, ambiguitate în aplicarea dispozițiilor incidente, sub aspectul procedurii și al autorităților competente.

La **alin. (2)**, sintagma „ori de câte ori este necesar” prezintă un caracter vag, putând genera dificultăți în aplicarea normei preconizate.

Subliniem, în plus, că pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la **alin. (1) - (3)** nu sunt prevăzute sancțiuni, iar neînstituirea unor sancțiuni exprese goleşte de conținut caracterul obligatoriu al dispoziției, textul neavând caracter imperativ.

În aceeași ordine de idei, semnalăm existența unei instituții cu atribuții în domeniul protecției copilului, precum *Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție*, care, potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 233/2022 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, cu modificările ulterioare, are ca atribuție principală controlul respectării legalității în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului și adopției.

De asemenea, potrivit prevederilor **art. 14 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului**, republicată, *Avocatul Copilului* soluționează sesizările individuale făcute de copii sau de reprezentanți ai acestora în legătură cu acțiunile instituțiilor publice din domeniul protecției speciale a copilului, ale oricăror instituții a căror activitate este incidentă domeniului protecției și promovării drepturilor copilului; soluționează orice sesizare în legătură cu încălcarea unuia sau mai multor drepturi ale copilului; efectuează vizite inopinate de control, din oficiu sau la cerere, la centrele de plasament, locuințele de tip familial, asistență maternală și plasament familial în care minorul este plasat ca măsură de protecție specială prevăzută de Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La textul propus pentru art. 34¹ alin. (4), ținând cont de norma propusă pentru art. II, menționăm că trimiterea la „normele metodologice de aplicare a Legii nr. 272/2004” este ambiguă.

5. La art. II, având în vedere obiectul Hotărârii Guvernului nr. 691/2015, subliniem că acest act normativ nu aprobă normele metodologice de aplicare a Legii nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci reglementează procedura de monitorizare a modului de creștere și îngrijire a copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate și a serviciilor de care aceștia pot beneficia, metodologia de colaborare dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială, precum și modelele standard ale documentelor utilizate în acest domeniu.

*

* *

Având în vedere cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 649/09.07.2026